

له اسرائیلو سره زموږ کرکېچ

(قصتنا مع اليهود)

ليکوال: د/ علي الطنطاوي.

ژباړن: انوار الحق (عاصم)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

زمونږ جگړه خو له يهودو سره نده، يهود څه وخت د جگړې جوگه شول؟ آيا هغه وخت چې دوی ته خپل رسول (موسی عليه السلام) وويل: وجنگيرئ، دوی وويل: ته او ستا رب دې لار شي او وجنگيرئ، او که هغه وخت چې دوی يې فتحې ته راوبلل الله -جل جلاله- ورته اسباب چمتو او دروازه هم پرانيستې وه خودوی لکه د ډارېدلو مېړو په څېر ولرېدېدل او ويې ويل: ﴿قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَدْخُلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ﴾ هلته خو ډېر زورور خلک اوسېږي، مونږ به هيڅکله هلته لار نشو ترڅو هغوی له هغه ځايه ونه وځي، هو! که هغوی ووتل نو مونږ د ورننوتلو لپاره چمتو يو.

دا ددوي مېړانې دي، دوی داسې څوک خوشبوي چې ددوي پرځای وجنگيرې، داسې څوک خوشبوي چې دښمن له کلا نه وباسي اودوی برېمن ورننوځي، ددوی حالاتو تغير ندی کړی، دوی د پخوا په څېر اوس هم بې زړه دي، دوی د نورو په وسله جنگيرې او د نورو په ځواک غورې وهي....
د کتاب له متن څخه.

تقریظ

د خواره قلم او خوږ پیغام خاوند (د، علي طنطاوي صيب) د اثر (قصتنا مع اليهود)، (د يهودو سره زمونږ کړکېچ) ژباړه مې چې قدرمن ورور انوارالحق (عاصم) له عربي پښتو ته کړې وه له سر تر پايه ولوسته، دغه شهکار کتاب چې په اصل کې يوه وړه رساله ده خو ولې د وخت د غوښتنې او د مضمون د محتوا له مخې د يوه لوی چاپل تنده پرې ماتېږي، د ژباړې د انتخاب لپاره جالب ابتکار دی، پدغه رساله کې د اسرئيلو د اصلي څېرې او د فلسطين د لانجمنې توطيې پرده پورته شوې ده، طنطاوي صيب لکه د غورو کولو په ډول د فلسطين او اسرئيلو د سترگو ليدلی حال الفاظو کې انځوروي.

ژباړن هم زياته هڅه کړې چې دغه سبک وساتي، په ټوله کې دغه رساله د (أقصى طوفان) تاريخي شاليد راپه گوته کوي.

د ټول لوست قشر څخه تمه دا ده چې دا وړه رساله د اقصی او فلسطين په ننگه ولولي او ددې کړکېچ په اصلي څېره ځان خبر کړي.

حبيب الله (منيب ساپی)

د امام ابو يوسف عالي دارالعلوم استاد

د ژباړن سريزه

يهود هغه قوم دی چې د نړۍ پر مخ ځانونه د خدای استازي گڼي ، چې گواکې د نړۍ د چارو واک خدای دوی ته سپارلی ، ددې باور په اساس دوی نور قومونه خپل مريان بولي د هغوی مالونه او ځمکې غصبوي او د حيواناتو په څېر يې د زندگۍ اسباب شمېري ، ددوی تاريخ له دسيسو او د نورو له تابع کولو ډک دی ددې خبيث فطرت له کبله دوی موږ هم نه يو پرېښي او له پخوا څخه مو ترمنځ کړکېچونه راروان دي هغه مهال چې رسول الله -صلى الله عليه وسلم- مدينې ته هجرت وکړ دوی ټولې کړې ژمنې ماتې او خپل اصليت يې وښود ، د هغه په خلاف يې دسيسې جوړې کړې ، له دښمن سره يې لاس يو کړ ترڅو مسلمانان له منځه يوسي خودوی پدې پلان کې ناکام او له مدينې نه په سپکاوي وشړل شول .

دوی هر وخت د مسلمانانو په خلاف توطيې او سازشونه جوړ کړي دي چې ددې دسيسو په سلسله کې يې د شلمې پېړۍ له پيله په يو خطرناک پلان کار کاوه چې بالاخره په کال (۱۹۴۷م) کې يې د نړيوالو ځواکونو پر مټ خپل شوم پلان پلي او زمونږ پاکه خاوره (د فلسطين ۵۷ سلنه) يې لاندې کړه او اصلي استوگن يې ترې وشړل ، بيا په کال (۱۹۶۷م) کې دوی دسيناء او گولان په اشغالولو سره د مصر لخوا رسميت خپل کړ او په کال (۱۹۹۳م) کې د فلسطيني ولسمشر ياسر عرفات او اسرئيلي مشر اسحق رابين ترمنځ توافق وشو چې په لويديځه غاړه او غزه کې به فلسطينيان خپلواک تشکيلات جوړوي خو اسرئيلو د لويديځې غاړې (۶۰) سلنه او د غزې دېرش سلنه خاوره نوره هم لاندې کړه ، په (۲۰۲۰) کال د پېړۍ معامله چې ترمپ او د اسرئيلو لومړي وزير بنيامين نتياهو پرې اسرئيلو ته د فلسطين (۸۵) سلنه خاورې په ورکولو توافق وکړ .

اسلامي نړۍ چې څنگه د اندلس (هسپانيا) ، ترکستان ، بخارا او سمرقند په بايللو غلې پاتې وه د فلسطين په بايللو هم چوپه خوله ده ، په ځانگړي ډول زمونږ ځوان ټبر د فلسطين هيواد ، لومړنۍ قبلې بيت المقدس ، هلته د مېشتو مسلمانانو او د خپل ازلي دښمن (اسرائيل) په هکله هيڅ پوهاوی نلري او نه يې پدې اخ وډب سر خلاص دی ، له يوه لورې دې وروستيو څرگندونو (پېړۍ معاملې) او له بل لورې د مسلمانانو په ځانگړي ډول د خپلو هېوادوالو غفلت زه دېته اړ کړم چې دا رساله وژباړم خو د اسرئيلو له خباثتونو پرده پورته او نوی نسل پرې اگاه شي .

د کتاب په لیکلو باندې اگر که وخت ډېر تېر شوی دی خو اوس هم ورته د پخوا په څېر اړتیا لیدل کیږي او ددې لپاره چې دا کشاله ښه روښانه او د کتاب مطالب په پوره ډول واضح شي، اړینه مې وگڼله چې ددې کшалې اړوند ځینې مواد له ویب سایټونو، اردو او عربي کتابونو څخه راواخلم او د کتاب په پیل کې یې ځای پر ځای کړم ترڅو په روښانتیا سره د طنطاوي صیب وینا ولوستل شي.

د (اقصی طوفان) د طوفاني بریدونو د دوام په هېله

په درنښت

انوارالحق (عاصم)

د اسرائیلو دولت څنګه منځ ته راغی؟

د اسرائیل لفظ مفهوم:

په تاریخي لحاظ سره اسرائیل د یعقوب علیه السلام لقب دی، د یو خطرناک دښمن سره له غېږ نیولو وروسته ورته ورکول شو، له هغې وروسته د نوموړي قوم ته «اسرائیل» یا «اسرائيلي» ویل کېده، اوسني اسرائيلي ریاست وګړو ته اسرائيلي ویل کیږي.

ارض موعوده:

د بایبل مطابق خدای جل جلاله «اسرائيلي خاوره» چې په عبراني کې ورته «ارتزيسرائيل» ویل کیږي حضرت ابراهيم، اسحق او یعقوب عليهم السلام نسل ته د ورکړې ژمنه کړې وه، لدې کبله ورته «موعوده خاوره» ویل کیږي.

د اسرائيلي خاورې موقعیت:

«تناکا» یانې عبراني بایبل کې (چې عيسايان يې عهد قدیم The Old Testament بولي) د اسرائيلي خاورې د پولو اړوند بېلابېل خبرونه راغلي دي چې د هغې له مخې اسرائيلي خاوره د مصر له سمندره د فرات سیند پورې سیمې رانغاړي چې د هغې له رویه اوسنی اسرائيلي دولت (State of Israel)، لويديځه غاړه، د غزې تړانګه، شام او لبنان شامل دي، ددې سیمو سربېره د سینا دښته (Sinai Peninsula) هم په اسرائيلي خاوره شاملیږي، يهود باور لري چې له مصر نه د بني اسرائيلو تبعید له دې لارې شوی دی، د يهودو سپېڅلو صحیفو موافق د اردن سیند ختيځه برخه چې د اردن ډېره برخه پکې شاملیږي هم د اسرائيلو خاورې برخه ده، ددې صحیفو موافق خدای جل جلاله له مصر نه وتونکو بني اسرائيلو ته د کنعان خاوره «ارتز کنعان» ورکړې وه.

اسرائيلي خاوره او اسرائيلي دولت:

۲۹ نومبر ۱۹۴۷م کې د ملګرو ملتونو عمومي اسمبلي یو تړون لاسلیک کړ چې د هغې له مخې د فلسطین برطانوي اشغال (British Mandate of Palestine) په اسرائيلي دولت (State of

Israel) منظور کړ، عبراني ژبه کې اسرائیلي دولت ته «مدینات یسرائیل» ویل کیږي چې په عربي کې ورته «دولة اسرائيل» وايي.

اسرائیلي دولت د جغرافیه له پلوه د روم سمندرګي جنوب ختیځ خواته په لويديځه اسيا کې پروت دی، د اسرائیلو پلازمېنه یروشلیم وټاکل شو البته حیثیت یې لانجمن دی چې له کبله یې ډېری هېوادونو خپلو سفارتونه په تل ابیب کې جوړ کړي دي.

حکومتي نظام له اړخه اسرائیلي دولت یو پارلماني جمهوریت (Parliamentary Democracy) دی، دا د نړۍ یواځینی «یهودي حکومت» دی چې نفوس یې د بېلابېلو قومونو څخه په یوې ایډیالوژۍ راټول دي.

ایلیاه او اسرائیل:

یهود د نړۍ په مختلفو برخو کې مېشت وو، د لومړي ځل لپاره په ۱۸۸۱م کې د عیسایانو له مذهبي زور زیاتي نه د ځان ژغورلو لپاره په هغو سیمو کې مېشت شول چې اوس ورته اسرائیل ویل کیږي، د یهودو دې انتقال ته په عبراني کې «ایلیاه» ویل کیږي، د ایلیاه دویم لامل د موشي هېس سوشلسټ صهیونستي افکار وو، یهودو د عثماني خلافت له مامورینو او عرب بزګرانو نه ځمکو پېرلو سره کلي اباد کړل او بزګري یې پرې کوله چې وروسته له ځایي عربو سره ددوی اړیکې پراخه شوې.

یو استریایي یهودي تیود هرتزل (Theodor Herzl. ۱۸۶۰-۱۹۰۴) د صهیونستي غورځنګ (Zionist Movement) اساس ایښی وو، نوموړي په ۱۸۹۶م کې د «یهودي حکومت» په نامه یو کتاب خپور کړ چې پکې د یو یهودي حکومت د قایمولو غوښتنه شوې وه، په ۱۸۹۷م کې نوموړي لومړنی نړۍ وال صهیونستي کانګرس راوغوښت.

د صهیونستي غورځنګ په پایله کې له ۱۹۰۴م - ۱۹۱۴م په دوران کې د ایلیاه دویمه ځپه راپورته شوه چې نږدې څلوېښت زره یهودیان په هغه سیمو کې مېشت شول چې اوس اسرائیل نومېږي.

بالفور د بکاربش:

په ۱۹۱۷م کې د برطانیې بهرنیو چارو وزیر آرتر جی بالفور (Arthur J. Balfour) د «بالفور د بکاربش» (Balfour Declaration) وړاندې کړ چې په هغې کې د یهودي عوامو لپاره په فلسطین کې یو جلا قومي وطن (National Home) جوړولو غوښتنه شوې وه، په ۱۹۲۰م د فلسطین لیګ آف نېشنز (League of Nations, Mandate Administered by Britain) د برطانیې د څارنې لاندې اشغال شو.

لومړۍ نړېوالې جګړې وروسته په ۱۹۱۹ نه تر ۱۹۲۳ او له ۱۹۲۴ نه تر ۱۹۲۹م کې د ایلیاه دریمه او څلورمه څپه راغله، پدې ترڅ کې د مېشتو خلکو او یهودو ترمینځ ټکر هم راغی. په ۱۹۳۳م کې د نازي ازم د انقلاب په پایله کې د ایلیاه پنځمه څپه راپورته شوه، په ۱۹۲۲م کې د سیمې په نفوس کې د یهودو وجود ۱۱ سلنه وو چې تر ۱۹۴۰ پورې ۳۰ سلنې ته ورسېد، تر هغه مهاله د سیمې ۲۸ سلنه خاوره د صهیونستي تنظیمونو او یهودو انفرادي ملکیت کې راغلې وه، د هولوکاسټ (whole cost) په پایله کې د اروپا بېلابېلو برخو کې مېشت یهودیان فلسطین ته په راتګ سره مېشت شول د دویم نړۍ والې جګړې پای ته رسېدو پورې په فلسطین کې مېشتو یهودو شمېر څلور لکو ته ورسېد.

۱۹۳۹م کې برطانیه یوه فرمان صادر کړ او فلسطین ته د یهودیانو په راتګ یې محدودیت ولگاوه، له دې مخکې ۱۹۳۶-۱۹۳۹م په دوران کې عربانو پدې قضیې سخت عکس العمل وښود، یهودیانو د ۱۹۳۹م وائټ پیپر د ۱۹۱۷م د بالفور د اعلان مخالفت وباله.

ځمک تلي یهودي ګروپونه:

کله چې د مېشتو عربانو او له بېرونه راغلو مېشت شویو یهودیانو ترمینځ تاو تریخوالی ډېر شو او د انګرېزانو په پلوۍ کې هم کمی راغی نو یهودیانو د (هګانا Haganah) په نامه دفاعي ګروپ جوړ کړ، وروسته د هګانا څو غړو یو پوځي ګروپ (ارګن Irgun) جوړ کړ او له هغې وروسته (اوراهام سټرن) د «ارګن» نه په جلا کېدو یو ډېر سخت دریځ ګروپ (لېهي Lehi) جوړ کړ چې په عام عرف کې ورته (سټرن ګینګ Stern Gang) ویل کیږي.

۱۹۴۸م کې د عرب اسرائیلي جګړې په منځته راتګ کې ددې ګروپونو ستر رول وو، له دې پرته له اروپا نه د یهودو انتقال، د اسرائیلو دفاعي ځواک تشکیل، له فلسطینه د برطانیه وتل او د اسرائیلو اوسنیو سیاسي ګوندونو په جوړېدو کې دې ځمک تلو یهودي ګروپونو اساسي رول اداء کړی دی.

اسرائیلي دولت د منځته راتګ اعلامیه:

د تاوتریخوالي په ډېرېدو، د یهود او عربانو ترمنځ د خبرو اترو له ناکامېدو وروسته برطانوي حکومت په ۱۹۴۷م کې له فلسطیني اشغاله د لاس اخیستلو پرېکړه وکړه.

د ملګرو ملتونو عمومي اسمبلۍ د ۱۹۴۷م «یو این پارټیشن پلان» (UN Partition ۱۹۴۷ Plan) صادر کړ چې له مخې یې فلسطین په دوه ریاستونو باندې د ویشلو امر یې ورکړ، یهودیانو ته یې ۵۵٪ او عربانو ته یې ۴۵٪ سلنه خاوره ورکړه، ددې پلان له مخې یروشلم د ملګرو ملتونو سیمه وګرځول شوه چې چارې به یې ملګري ملتونه پر مخ وړي، په ۲۹ نومبر ۱۹۴۷م د ملګرو ملتونو له لورې د ویش پلان تطبیقولو وروسته سمدلاسه ډېوډ بن ګوریان ومانه خو عرب لیګ رد کړ.

په ۱۴ مې ۱۹۴۸م کې جاري شوي د اسرائیلي دولت د منځته راتګ اعلامیه ددې خبرې ښکاره اعلان وو چې د فلسطین برطانوي اشغال (British Mandate of Palestine) کې یو نوی یهودي ریاست منځته راغی، دا اعلامیه د برطانوي اشغال له پای ته رسېدو یوه ورځ مخکې د تل ابیب په موزیم کې د «وادلیومي» (یهودي قومي کونسل) غونډه کې ولوستل شو او منظور شو، له منظورېدو مخکې یوه میاشت پدې باندې غور او فکر شوی وو.

په ۱۲ مې ۱۹۴۸م د یهودیانو قومي شورا غونډه وشوه چې پکې پدې غور وشو چې د امریکې له لورې د امن تړون وړاندیز ومني یا د نوی ریاست د جوړېدو اعلان وکړي، د شورا له لسو غړو څخه شپږو د نوي ریاست په منځته راتګ رایه ورکړه.

له دې اعلان نه څو دقیقې وروسته د امریکا متحده ایالاتو نوی ریاست او ددې حکومت په رسمیت وپېژنده، درې ورځې وروسته د سوویت صدراعظم «ستالین» هم اسرائیل په رسمیت وپېژنده خو عرب حکومتونو او فلسطینیانو یې سخت مخالفت وکړ.

د اسرائیلي دولت موقعیت:

اسرائیلي دولت (State of Israel) شمال ته لبنان، ختیځ ته شام او اردن، جنوب لويديځ ته مصر پروت دی، لويځ لور ته یې د روم سمندرګی دی او جنوب ته خلیجی هېوادونه دي.

د اسرائیلو رسمي ژبې:

د اسرائیل رسمي ژبې (Official Language) عبراني او عربي دي، انگلیسي په عام ډول بهرنۍ ژبه کارول کیږي، د اسرائیلو په وینا دوی په ۱۴مې ۱۹۴۸م کې له برطانیه نه ازادي اخیستې ده.

د اسرائیل نفوس:

د ۱۹۹۵م سرشمېرنې موافق د اسرائیل ټول نفوس پنځه پنځوس لکه اته څلوېښت زره پنځه سوه درویش (۵۵۴۸۵۲۳) وو چې په ۲۰۰۶م کې د یو تخمین موافق شپږ اويا لکه شپږویش زره نفوس اندازه شوي وو.

د امریکا متحده ایالاتو د سرشمېرنې ادارې د (۲۰۱۷-۲۰۱۸) آپکال له پلوه د گولان څوکه او ختیځ بیت المقدس د نفوس سربېره اسرائیل اوس (۸۶۷۵۴۷۵) نفوس لري. چې د نفوس له پلوه اسرائیل په نړۍ کې (۹۸) هېواد دی.

په گولان فرعي ولسوالۍ کې (۲۲۹۰۰) نفوس او په ختیځ بیت المقدس کې (۲۱۵۹۰۰) نفوس ژوند کوي.

د اسرائیل مساحت او سرحدونه:

په ۱۹۶۷م کې تر کنترول لاندې راغلو سیمو نه پرته د اسرائیل ټول مساحت ۲۰۷۷۰ کیلومتره مربع دی، داچې ختیځ یروشلم او د گولان څوکی سربېره د اسرائیل قانون لاندې راغلو سیمو مساحت ۲۲۱۴۵ کیلومتره مربع دی.

ټوله ۲۲۱۴۵ مربع کیلو میتره

ځمکه: ۲۱۷۰۵ مربع کیلو میتره

اوبه: ۴۴۰ مربع کیلو میتره

د مساحت له پلوه دا هېواد په نړۍ کې ۱۵۳ هېواد دی.

یادونه: اسرائیل کومې ټاکلې پولې نلري دوی د خپل پلان موافق مخ په وړاندې روان دي او یو په بل پسې سیمې لاندې باسي.

سرحدی هیوادونه: مصر ۲۰۶ کیلو میتره، د غزې ټرانګه: ۵۹ km کیلومتره، اردن: ۶۳۳۶ کیلومتره (۲۰ km) کیلومتره په مړه بحر کې دننه ده، لبنان ۱۰۷ کیلومتره، سوريه ۷۹ km کیلومتره، لويديځه غاړه ۲۷۸ کیلومتره

د اسرائیل په تاریخ کې مهمې پېښې

برتانيې د فلسطين اشغال پای ته رسولو نه یوه ورځ مخکې یانې ۱۴ مې ۱۹۴۸ کې د اسرائیل دولت د جوړېدو اعلان وکړ، له دې وروسته مصر، شام، اردن، لبنان او عراق سره د اسرائیل جګړه پیل شوه دېته د ۱۹۴۸م عرب اسرائیل جګړه ویل کیږي، د جون په پیل کې ملګرو ملتونو د یوې میاشتې لپاره اوربند وکړ چې پدې ترڅ کې اسرائیل په رسمي بڼه د «اسرائيلي دفاعي ځواک» تشکیل کړ، په ۱۹۴۹م کې اوربند وشو او د «ګرين لاین» په نامه عارضي پولې وټاکل شوې، اسرائیل ته یې د اردن سیند لويديځ ته د اشغال شوې سیمې (۲۶) سلنه نوره برخه هم ورکړه، اردن په جودیا او سماریا باندې ولکه ټینګه کړه چې په لويديځه غاړه مشهور ده، مصر په یو ساحلي سیمه ولکه ټینګه کړه چې د غزې ټرانګه ورته ویل کیږي.

د جنګ له کبله د نوي جوړ شوي اسرائيلي ریاست نه عربان وکوچېدل، چې د ملګرو ملتونو د اټکل له مخې اووه لکه یوولس زره فلسطينيانو خپل کورونه پرېښودل.

د اسرائیل د جوړېدو نه وروسته په یو کال کې دننه له عرب خاورې او اروپا نه د راغلیو یهودیانو له کبله د اسرائیل نفوس دوه برابره شو.

په ۱۹۵۴ او ۱۹۵۵م کې د اسرائیل لومړي وزیر «موشي شیریت» د واک پر مهال د «لیوان افیئر» (Levon Affair) له کبله اسرائیل په سیاسي ډګر کې د رسوایی سره مخ شو، د «لیوان افیئر» په پایله کې په مصر کې د بمې چاودنو ناکامه هڅه وشوه، ددې په عکس العمل کې مصر د سویز کانال واخیست چې پدې برطانیې او فرانسې سخت غبرګون وښود، ددې پېښې او استشهادهیانو د پرلپسې بریدونو نه وروسته اسرائیل د دواړو زبرځواکونو سره پټ لاس یو کړ او د مصر په خلاف جګړه پیل کړه، د سویز بحران په پای ته رسېدو سره برطانیه، فرانسه او اسرائیل په ملګرو ملتونو کې له خورا رسوایی سره مخ شو او اسرائیل د سینا له دښتې خپل پوځونه راوغوښتل.

په ۱۹۷۶ مې کې اسرائیل له مصر، اردن او شام سره جګړه پیل کړه چې شپږ ورځې و غځېده دېته شپږ ورځنۍ جګړه (Six Day War) ویل کېږي.

۱۹۶۷م کې یو اسرائیلي هوایي الوتکې په (ایس ایس لبرتي) باندې برید وکړ چې په پایله کې ۱۳۴ امریکایي پوځیان ووژل شول، امریکایي او اسرائیلي پلټونکو ددې پېښې پلټنه وکړه او دې پایلې ته ورسېدل چې دا یوه درېونکې پېښه وه چې د «لبرتي» په پېژندنه کې د شک پر بنیاد منځ ته راغله.

۱۹۶۹م کې «ګولډا مائر» د اسرائیل لومړۍ وزیر وټاکل شوه، تر اوسه پورې دا د اسرائیل یواځینۍ لومړۍ وزیره وه.

۱۸۶۸م نه تر ۱۹۷۲م پورې له شام او مصر سره اسرائیل د پولو پر سر شخړې وشوې، له دې پرته په ۱۹۷۰م د لسيزې په پیل کې فلسطیني ګوريلا په اسرائیل او نورو هېوادونو کې د اسرائیلو په اهدافو بریدونه وکړل ددې بریدونو په سلسله کې ۱۹۷۲م کې د میونخ اولمپیک لوبو په دوران فلسطیني ګوريلا اسرائیلي لوبغاړي ووژل، اسرائیل ددې بدلې اخیستلو لپاره «د الهي قهر عملیات» په پایله کې موساد د خپلو ایجنټانو پر مټ میونخ کې د اسرائیل لوبغاړو په وژنه کې برخه اخیستونکي ډېری فلسطیني ګوريلیان ووژل.

۶ اکتوبر ۱۹۷۳م د یهودو د روژې په ورځ «کپور ورځ» مصر او شام په اسرائیل برید وکړ، دېته د «رمضان جګړه» هم ویل کیږي، ددې جګړې هدف د هغه ځمکو بېرته لاسته راوړل وو چې په ۱۹۶۷م جګړه کې اسرائیلو لاندې کړې وې، پدې جګړه کې اسرائیلو ماته ونه خوړه البته دې جګړې سره پیدا شوې سیاسي زلزلې امریکا سفارتي ګډوډۍ ته اړ کړه چې دا ګډوډي د ۱۹۷۹م په پای کې د اسرائیل او مصر ترمنځ د امن تړون سره له منځه لاړه، دې جګړې د اکتوبر له شپږمې د اکتوبر تر ۲۵ پورې دوام وکړ.

په ۱۹۷۴م کې د ګولډا مائر له استعفاء وروسته يتزاک (اسحق) رابن لومړی وزیر شو، دا د اسرائیل پنځم لومړی وزیر وو، په ۱۹۷۷م کې د «مینا کیم بیګن» په مشرۍ «لیکود» حزب واک ته ورسېد پدې کال نومبر کې د مصر صدراعظم انور سادات د اسرائیل تاریخي دوره وکړه، نوموړي «کنیسیت» ته وینا وکړه، دا د اسرائیل عرب ګاونډیانو لخوا په رسمیت پېژندلو لومړی فرصت وو، له دې دورې وروسته دواړو هېوادونو ترمنځ د خبرو اترو څو ناستې وشوې چې په پایله کې د «کیمپ ډېوډ تړون» منځ ته راغله، په ۱۹۷۹م مارچ کې بیګن او انور سادات په واشنګټن کې «اسرائیل او مصر امن تړون» باندې لاسلیک وکړ، د تړون موافق اسرائیل د سینا له دښتې خپل پوځیان وویستل، اسرائیل پدې تړون کې فلسطینیانو ته د خپلواکۍ د ورکړې ژمنه هم وکړه.

۱۹۸۱م د جولای په اوومه اسرائیل هوايي ځواک د عراق په (نیوکلیټری ایکټر) باندې هوايي برید وکړ، ددې برید هدف عراق له اټوم بم جوړولو نه منع کول وو.

۱۹۸۲م کې اسرائیل پر لبنان برید وکړ، په رسمي ډول ددې برید لامل دا بیان شو چې د شمال له لورې پر اسرائیل د ترهګریزو بریدونو شنډول دي، اسرائیلي دفاعي ځواک د لبنان پلازمېنه بیروت باندې ولکه ټینګه کړه او د فلسطین ازادي تنظیم (Palestine Liberation Organization-PLO) پوځونو هېواد پرېښود، (PLO) په تونس کې خپل دفترونه پرانېستل، ددې جګړې په دوران کې د حالاتو بوج نه زغملو له امله لومړي وزیر بیګن استعفاء ورکړه او

پر ځای یې یتزاک شامیر لومړی وزیر وټاکل شو، اگر چې اسرائیل په ۱۹۸۶م کې له لبنان ووتل خو د ۲۰۰۰مې پورې یو (بفر زون) جوړ کړ.

۱۹۸۰م لسیزې په دروان کې اسرائیلي سیاست کې اړین بدلونونه راغلل، د یتزاک شامیر په مشرۍ ښي اړخو باندې د شمعون پیریز په مشرۍ کین اړخي مخکې او واک ته ورسېدل. په ۱۹۸۷م کې لومړنی پاڅون «انتفاضه» پیل شو او په نیول شویو سیمو کې ورسره تشدد وشو، د لومړني پاڅون وروسته ۱۹۸۸م کې شامیر بېرته لومړي وزیر کېدو باندې بریالی شو.

۱۹۹۰م لسیزې په پیل کې له (سوویت یونین) نه ډېر شمېر یهودیان اسرائیل په راتګ سره مېشت شول، د بېرته راګرځېدو قانون (Law of Return) له مخې دوی ته له رارسېدو سره سم تابعیت ورکړل شو، یواځې ۱۹۹۰-۹۱م کې نږدې درې لکه اتیا زره یهودیان له سوویت یونین نه اسرائیل ته راغلل، نوي مېشت یهودیان په پیل کې د ښي اړخو حمایت کاوه لیکن وروسته د «لیبر» ګوند غړي شول، ۱۹۹۲م ټاکنو کې دوی لیبر ګوند ته رایه ورکړه او د ۱۹۹۲م کنیسیت ټاکنو کې لیبر اکثریت رایې ترلاسه کړې، له ټاکنو وروسته یتزاک رابن د کین اړخو حزبونو یو متحد حکومت جوړ کړ، لیبر حزب اسرائیلي وګړو سره دا ژمنه کړې وه چې له ټاکنو وروسته به د شپږو تر نهو میاشتو په دروان کې ددوی سلامتیا او ساتنه باوري کوي او له عربانو سره به سوله کوي، د ۱۹۹۳م کال په پای کې اسرائیل له (PLO) سره د «اوسلو تړون» وکړ.

۱۹۹۴م کې لبنان له اسرائیل سره د سولې په کولو سره دویم ګاونډي هېواد شو، د تړون په مخالفت کې حماس له تشدد ډک فعالیتونه پیل کړل، بلې خوا ته اسرائیل کې سخت دریځه یهودیانو غبرګون وښود، په ۱۹۹۵ د نومبر په څلورمه یو سخت دریځه یهودي «یګال امیر» لومړی وزیر یتزاک رابن وواژه، له دې پېښې څخه د عوامو له راپورته شوي پاڅون نه اټکل کېده چې ۱۹۹۶م ټاکنې به د یتزاک رابن ځایناستی او د اوسلو تړون آر کی ټیکټ شمعون پیریز ګټي خو د لیکو حزب بنیامن نیتن یا هو نه په لږ توپیر سره ماتې وخوړه.

نیتن یا هو د اوسلو تړون سرسخت مخالف شمېرل کېده، نوموړي (هیبر ون) خالي کړ او (Palestine National Authority) ته یې ډېر واکونه ورکړل، د نتن یا هو په حکومت کې

اسرائیل باندې د فلسطینیانو گوریلايي بریدونه بند شول خو د نوموړي حکومت په ۱۹۹۹م کې پای ته ورسېد، ۱۹۹۹م ټاکنو کې د لیبر حزب مشر ایهود بارک نتن یا هو ته سترې ماتې ورکولو سره لومړی وزیر شو.

د ۲۰۰۱ مارچ کې ایریل شیرون لومړی وزیر شو. اسرائیل گرین لاین سربېره ۶۸ کیلومتره اوږده پوله جوړه کړه چې پدې سره ملګري ملتونو او اسرائیلي کین اړخو سخت غبرګون وښود. د ایریل شیرون د عصبي رګونو شلېدو نه وروسته ایهود اولمرت د انتقالی دورې لومړی وزیر شو.

د ۲۰۰۶ اپریل په څوارلسمه «قادیمه» ګوند په ټاکنو کې ډېرې څوکۍ وګټلې، پدې ډول ایهود اولمرت په رسمي توګه لومړی وزیر شو.

صهیونیستی رژیم په ۲۰۱۲ کال د نوامبر په ۱۴ د حماس نظامي شاخه (عزالدين قسام) معاون احمد الجعبري ترور کړ او د غزې مظلوم ولس په وړاندې یې د جنګ اعلان وکړ چې په نهایت کې ۱۶۳ فلسطینیانو شهادت او ۱۳۰۰ نفرو په ژوبلولو سره د لوی خدای (ج) په نصرت د غزې مجاهدینو مقاومت او ثبات په نتیجه کې شکست وخوړ.

د صهیونیستي تجاوزاتو په مقابل کې د فلسطین مقاومت هم دخپلو مظلوم ملت نه ددفاع په منظور په مقابله لاس پورې کړ او صهیونیستانو ته یې غاښ ماتوونکی ځواب ورکړ چې ددې رژیم مشران یې غافلګیره کړل د تیرو جګړو برخلاف ۸ ورځنی جنګ باوجود ددی چی یو لنډ مدت یې دوام وکړ خو دښمن ته یې درانده زیانونه واورول او دلومړي ځل لپاره د فلسطین مقاومت (۵) فحرراکتونو د تل اییب او بیت المقدس ښارونه هدف لاندې ونيول او ددې ښارونو د اوسېدونکو طبیعي ژوند یې مختل کړ او لوی وحشت یې پکې خپور کړ. همدارنګه مقاومت وکولای شول یو نظامی بلګرد (نظامي طیاره) او دوه طیارې دصهیونیستي رژیم د غزی په فضا کې د هوا ضد راکتونو پر اساس او ددې تر څنګ دوه جنګي کښتۍ د غزې په اوبو کې هدف لاندې ونيسي چې دغه کامیابي ددې باعث شوه چې مقاومت په دې جګړه کې بری

ترلاسه کړ. دصهيونيستي ښارونو او ښارگوټو په طرف ۱۵۰۰ راکټونو او توپونو په ویشتلو سره (۵) ميليون صهيونيستانو پناه ځايونو ته پناه يوپړه، درې نظامي صهيونيستان هم د مقاومت په دې حملاتو کې مردار شول، د تل ابيب په زړه اتويوس کې دانفجار پر اساس ۲۷ نفره زخميان شول او دصهيونيستانو وحشت يې نور هم زيات کړ. د فلسطين د مقاومت عمومي مشر ددی انفجار مسئوليت په غاړه واخيست.

له اسرائیلو سره زمونږ کړکېچ

طنطاوي صیب

د نورو امتونو په څېر اسلامي امت هم د تاریخ په اوږدو کې خورا ډېرې بریاوې، ماتې، ښې او بدې ورځې لیدلې دي لیکن اوسمهال چې دا امت له کوم ناوړه حالت سره مخ دی له دې مخکې ورسره هیڅکله نه وو مخ شوی، دښمنان یې پر وړاندې دامونه غوړوي، د جنگ لپاره یې په لویه سطحه پلانونه جوړوي او ډېر لگښتونه پرې کوي چې تر شایې ستر ستر دولتونه دي، خو ددې ټولو سربېره مونږ له فتحې نه نهیلي کېږو؛ ځکه الله -جل جلاله- په دنیوي او اخروي چارو کې دځان لپاره ځانگړې تگلارې لري چې هیڅ تغیر نه مومي، دا د هغه تگلارو په څېر دي چې الله -جل جلاله- د وجود لپاره وضع کړي دي، موخه مې هغه قوانین دي چې مونږ یې طبیعي قوانین بولو، چې د وخت او ځای تغیر پرې کوم اغېز نه کوي: د بېلگې په ډول د نړۍ له پیدایښت سره سم الله -جل جلاله- د جاذبیت قانون وضع کړ چې څه موده وړاندې (نیوټون) کشف کړ، دا قانون په هغه هېوادونو کې پلي کېږي چې د استواء کرښې ته نږدې دي او له تودوخې لمبې وهي، او په هغه غرونو کې هم چلېږي چې د (شمالي او جنوبي) قطبونو څنګ ته دي او لوړې څوکې یې واورو پوښلې دي، دا اوس هم هغسې دي لکه څو پېړۍ وړاندې چې وو او تر پېړیو، پېړیو به همداسې وي له دې الهي تگلارې دوه خبرې راملومېږي یوه دا چې (عاقبت د تقوی دی)، او بله دا چې باطل اگر که شور ډېر لري خو حق تل برلاسي وي.

کله چې رسول الله -صلی الله علیه وسلم- له دې نړۍ سترگې پټې کړې، عربان له دین نه مرتد شول، غوښتل یې چې د دین یو رکن چې زکات دی له منځه یوسي او خلکو هم وانگېرله چې دا د اسلام پای ده خو پدې وخت کې یو تن راپورته شو د قران توغ یې په لاس کې واخیست او محمدي توره یې پورته کړه تردې چې مرتد شوي بېرته دین ته راوگرځېدل او اسلام له مخکې نه هم غښتلی شو.

هغه مهال چې زمونږ په خلاف ټوله اروپا راوخوځېده د صلیبانو د لښکرو لومړی سر په قسطنطنیه او اخر سر یې د اروپا په زړه کې وو، پرلپسې بریدونه یې وکړل، حالات سخت شول، په شام کې

یې دولتونه او امارتونه هم جوړ کړل، نږدې نوي کلونه یې بیت المقدس هم په واک کې وو خو بیا الله -جل جلاله- بری حق ته ورکړ.

هغه مهال چې د صلیبانو په څېر له ختیځه د مغلو سېلاب راوبهېده، دولتونه یې له منځه یوړل، خوښۍ یې په غمونو بدلې او د وخت ستر ستر ښارونه یې په غېږ کې واخیستل: د بغداد ښار چې هغه وخت پکې ملیونونو انسانانو ژوند کاوه، د نړۍ پلازمېنه وه او د هر ډول ښکلاگانو مرکز وو، کتابونه یې د دجلې سیند ته گوزار شول تردې چې دواړو غاړو ته یې اوبه تورې واوختې، پدې سياهي کې د ذهنونو لاسته راوړنې، د مغزو تولید او دانساني فکر جوهر له منځه لاړ.

له دې وړاندې او وروسته چې په مسلمانانو کومې ستونزې او مصیبتونه راغلي دي هیڅ د پام وړ زیان یې ندی اړولی، ځکه اسلامي امت پوهېده چې څنگه وسلې ته لاس اوږد کړي او د دښمن په خلاف یې وکاروي، پوهېده چې څنگه خراغ روښانه کړي او چاپېره تیاري پرې لمنځه یوسي، هغه خراغ قران وو، هغه وسله د مؤمنانو زړونه، مفکر عقلونه او کاریگر لاسونه وو چې د دښمن پر وړاندې قوت برابرولو باندې پوهېدل او موخه یې د دنیا حصول نه بلکې یوازې د رب رضا وه، چې په پای کې دا امت په استعمار وازمویل شو.

ما د دې (شلمې) پېړۍ په پیل کې نړۍ ته داسې مهال سترگې وغړولې چې په اسلامي نړۍ کې یوه سیمه هم د استعمار له پنځو آزاده نه وه پرته له دې جزیرې (عربستان) نه چې الله -جل جلاله- د پردیو لښکرو له پل کېښودلو او بیرغ رپولو څخه ژغورلې وه، ما په کوچنیوالي کې انګېرله چې له خپلې خاورې د اشغالګرو شپږ ترټولو سخت کار دی خو الله جل جلاله دا سخته اسانه کړه، لرې یې رالڼد کړ او اسلامي هېوادونه بېرته خپلو څښتنانو ته په لاس ورغلل.

دا خپلواکي وړیا نده راغلې بلکې مونږ خورا ډېرې ستریاوې وګاللې، سرونه مو قربان کړل، وینې مو توې شوې، جهاد مو وکړ، تورې مو ماتې شوې او هر هغه څه مو وکړل چې په وس مو پوره وو.

دویم نړیوال جنګ پای ته ورسېد، خو نابېره له مخکې نه هم په خورا بد حالت وازمویل شو، مونږ په بدترین مخلوق او رذیل امت (یهودیان) باندې وازمویل شو.

دوی نه د موسی علیه السلام پیروان دي او نه هم پرې ایمان لري، بلکې دوی په موسی او عیسی علیهما السلام باندې داسې کافر دي لکه په محمد صلی الله علیه وسلم چې کافر دي، دوی خپل دین تغیر کړی او ډلې، ډلې شوي، ددوی لارې جلا دي خو زمونږ په دښمنۍ کې یې اهداف سره یو دي. (۱)

کله چې د اسلام پر وړاندې د جنګ موقف ونيول شي نو ټول زمونږ په خلاف ودرېږي. امریکا او روسیه د یو بل پر خلاف د جنګ په تیاریو بوخت وو. لیکن کله چې دا بې پلاره (اسرائيلي) دولت وزیرېده او بدشکله خپره یې منځته راغله، نو دې دواړو دولتونو یې په رسمیت پېژندلو او د زېږون په مبارکیو کې له یو بل سره مسابقه پیل کړه مخکې له دې چې عمر یې د یوې ورځې او شپې شي. مونږ په یهودانو وازمويل شو.

یهودان انګېري چې دوی باندې تېری وشو، دوی تعذیب شول، هټلر ددوي موند وویست او اولادونه یې ور ووتل، نو د نړۍ سترو دولتونو زړونو کې پردوی (رحم!) راغی او ویې غوښتل چې یو دولت ورته جوړ کړي، خودوی نوره خاوره ونه مونده، مونږ یې په زور له خپلو مېنو وویستلو، په خیرات کې یې زمونږ هېواد ورکړ، د متمدنو خلکو وزیر! (۲) چې دهوسیو په جامه کې لېوان دي راغی او ژمنه یې ورسره وکړه چې د اسلامي هېوادونو په منځ کې به ورته پناه ځای ورکړي: هغه څه یې ورته ډالۍ کړل چې ده یې پخپله واک نه درلود اودوی هم ددې ډالۍ وړ نه وو، د بشر په تاریخ کې دا له شرمه ډکه هغه قضیه ده چې اوس او په تېر کې کوم ساری نلري، نن دوی مونږ اوربند او سولې ته رابولي په سپین سترګۍ سره وایي: آیا سوله غوره نده، ولې وینې تویې شي؟ او ولې مرګ ژوبله وشي؟.

۱- دکتور وهبه الزحيلي رحمه الله ددې ایت «وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعُدَاوَةَ» په تفسیر کې وایي چې مونږ د یهودو او نصاراوو ترمنځ دښمني او بغض اچولی دی، هره ډله یې له بلې سره کلک مخالفت لري لکه الله تعالی فرمایي: «تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى». (الحشر: ۱۴) پخوانی او معاصر تاریخ ددې ثبوت وړاندې کوي چې ددوي ترمنځ خورا ډېر عنصري، دیني او استعماري جنگونه راغلي دي، خو څوک دې په فلسطین کې د یهودو په توافق باندې نه غولېږي ځکه دا لنډ مهاله توافق دی چې ډېر ژر به له منځه لاړ شي. ان شاء الله (ژباړن)

۲- لورد بلفور هغه مهال د انګلستان د بهرنیو چارو وزیر.

هغه سوله چې دوی ورته مونږ رابولي دداسې غل سره سوله ده چې ستا په کور درننوخې، د کورنۍ ځینې غړي دې ووژني، ستا د کور یوه برخه کې استوګن شي خو کله چې ته د هغه ویستل غواړې نو وایي: دې (ترهګر) ته وګوره...

او د ترهګرۍ (۱) پر وړاندې جنګ ته خلک هم رابولي!.

مونږ راپورته شوي یو او له خپلې خاورې دفاع کوو، دا دفاع زمونږ حق دی، داسې به څوک وي چې د خپلې خاورې په اشغال چپ پاتې کېږي؟ آیا امریکا او برطانیا دا خوبوي چې یو دښمن یې د واشنگتن او لندن د خاورې څه برخه اشغال کړي، وژني، لوټمار وکړي او د سترو جرائمو مرتکب شي؛ بیا ووايي چې: جنګ د څه لپاره؟ راځئ چې سوله وکړو.

مونږ په کال ۱۹۴۸م کې وجنګېدو او د بري څرکونه هم ولګېدل خو دوی (امریکا او برطانیه) مونږ په جبر سره سولې ته اړ کړو (۲)، زمونږ لاسونه یې وتړل، د دښمن په لاس یې ورکړو، زمونږ ځواک او تجربه کمه وه نو په لومه کې یې واچولو، د یهودانو لاس هم ترمونږ راوړسېد او د بې زړه په څېر گوزار یې وکړ، بې زړه انسان چې کله فرصت پیدا کړي نو په ټول ځواک سره یو دم گوزار کوي چې د بل گوزار توان بیا نلري، او د شپې په تیاره کې گوزار کوي چې یا خو پکې نجات ومومي او یا پکې سر وخوري.

خو اوس شپه پای ته ورسېده، ویده هم بیدار شول، کوچنی هم رالوي او تنه یې غښتلې شوه، آیا تاسې هغه نیالګي لیدلي دي چې د سرکونو غاړو ته کېنول کېږي د ډېرې نازکتیا نه د اوسپنې پنجرې ترې چاپېرېږي، پدې پنجره باندې تکیه کوي او پکې بند وي خو چې کله یې تنه ځواکمنه او په ځان بسیا شي، نو پنجره ترې لرې شي، یا یې خپلې له پنجرې تاو شي او په ځان کې یې راوغاړي. نن مونږ هم ددغې ونې په څېر یو چې تنه یې غښتلې شوې، یو وخت مونږ د تازه نیالګي په څېر وو چې تکیه ته اړ وو چې ځان پرې نېغ کړو.

^۱-مونږ هره ورځ اورو چې یو فلسطیني د ترهګرۍ (اشغال پر وړاندې مقاومت) په تور بندي شو، آیا د یو حرامي مجرم پر وړاندې مقاومت هم ترهګري ده چې ستا کور یې اشغال کړی وي؟.

^۲-پدې جګړه کې زمونږ ځواکونه بري ته نږدې وو چې امریکا او برطانیه پر مونږ فشار راوړ، پر مونږ یې د وسلې پلور ودراره مونږ اوربند ته اړ شو او لاسته راغلې بریا مو له لاسه ووتله (ژباړن).

اوس هرڅه څرگند او خپل اصلي حالت ته راوگرځېدل، ددوی له اصلي څېرې پرده پورته شوه او خلکو یې اصلیت ولید، او دا د رمضان جگړې پورته کړه (موخه مې د اکتوبر جگړه وه) (۱)، له دې جگړې وروسته اسرائیل په خپلو نظر کې هم سپک شو او ددې مبارک حرکت پر مټ ددوی سپکاوی نور هم زیات شو دوی د هغه بال په څېر دي چې کوچنیان پرې لوبې کوي خو چې لږ سوری پکې وشي نو هوا ترې ووځي، اسرائیل وشرمېدل او حقیقت یې مخې ته راغی، حتی داسرائیلو رادیو هم له دې وروسته مسخره شوه او خپل باور یې له لاسه ورکړ تردې هغه اشتهارات او رسنۍ هم پروپاګند شوې چې دوی پرې خلک ډارول، اسرائیلو د کرایسکي-چې د نمسا دولت مشاور وو-(۲) په مرسته هیڅ هم ونکړل سربېره پردې چې دی یهودي وو خو بیا یې نصرانیت ومانه، اسرائیلو هغه وډار کړ، دهغه پر مټ یې د متحدینو مرسته راجلب کړه، په ټول ځواک سره یې پر هغه فشار راوړ تردې چې نیکسون په خپله داخل شو، زړه او بدبخته کولدا مائیر په خپله لاره ترڅو په (شوناو) کې د شر لاره بیا پرانيزي چې اسرائیلو ته ترې (۸۰) زره پوهان، کارگران او صنعت کاران تېر شول ترڅو زمونږ په خلاف جگړه کې د اسرائیلو پوځیان شي، خو اسرائیل د خپلو رسنیو، متحدینو او لومړي وزیر په سپکېدو سره ناهيلي راستانه شول، او دا د رمضان په جگړه کې وشول.

اسرائیلو فریاد او شکایت کاوه چې مونږ پرې د بښنې میاشت کې برید وکړ او ددوی د مقدساتو عزت مو ونکړ...! زه لومړی دا پوښتنه کوم چې اسرائیلو ته چا وویل چې دا د بښنې میاشت ده او یوه ورځ پکې ځانگړې ده؟ اسرائیل دروغ وایي. الله -جل جلاله- هغه چاته بښنه نه کوي چې شرک ورسره وکړي او اسرائیلو خو هغه وخت شرک وکړ کله چې دوی وویل عزیر علیه السلام د الله زوی دی، الله -جل جلاله- له دې خورا لوی دی چې د هغه دې اولاد وي او نه د هغه په څېر څوک شته، الله -جل جلاله- هغه چاته بښنه نه کوي چې پېغمبران یې وژلي، دروغجن یې گڼلي، تورو نه یې پرې لگولي او دوی خو د جرائمو په قاموس کې داسې یو جرم ندی پرېښی چې دوی یې

۱-دا جگړه په (۱۹۷۳) کې د مصر او سوريه له لورې د بدر عملیاتو په نامه پیل شوه د جولان له لورې سوريه او د سیناء له لورې مصر راغی ترڅو د (۱۹۶۷) جگړې د تلفاتو جبره وکړي، په پوره ځواک سره یې اسرائیلو ته گوزار ورکړ تردې چې د اسرائیلو لومړي وزیر (موشه دایان) خپله د ماتې اعتراف وکړ، د اسرائیلو په ماتې امریکا د مصر په نظامي مداخلې انور سادات تهديد کړ او بالاخره اوربند پدې شرط وشو چې اسرائیل به د (۶۷) جگړه کې ټولې اشغال شوې سیمې تخلیه کوي. (ژباړن)

۵: نوموړی د نمسا مشاور ؤ- نمسا د اروپا یو دولت دی، پایتخت یې وینا نومېږي. (ژباړن)

ارتکاب نه وي کړی، نو د بښنې دا کیسې پرېږدئ!، ستاسو مخې ته یوازې اور دی، په دنیا کې به (دالله- جل جلاله- په مرسته) زمونږ په لاسونو ورننوځي او د آخرت اور خو نور هم سخت دی. اوپاتې شوه د مقدساتو خبره! اسرائیل څومره بې حیاء دي!... آیادوی د چا د مقدساتو خیال کړی دی چې اوس د خپلو مقدساتو د عزت غوښتنه کوي په تېره بیا چې کوم تقدس هم نلري؟ آیادوی د اقصی مسجد ونه سوځاوه؟ آیادوی د هغې بنیادونه ونه لږزول؟ د هغې ستنې یې ونه خوځولې ترڅو راپرېوځي؟ آیادوی د دېوال بېخ ونه کینده؟- ترڅو د ځمکې تل ته کوز شي-دوی غوښتل هغه ځای ته ورسېږي چې لاندې ترې سلیماني هیکل دی- او فاصله یې د پنځلس متره ډېره وه. د دوی مخې ته یوازې د اقصی دېوال وو که دوی د کلا څنگ ته پنځه متره نوره کیندنه د دېوال پرځولو لپاره کړې وای نو مسجد به یې نړولې وای.

آیادوی د قیامه کلیسا تخریب او پلټه نکره چې نصاراؤ ته یې تقدس درلود؟دوی هغه کلیسا هم غلا کړه لکه څنگه چې یې مسجد وسوځاوه!...

دوي غله او تخریب کار دي، دوی فریاد او شکایت کوي چې مونږ د اختر پر ورځ پردوی برید وکړ،دوی فلسطینیانو ته کوم اختر پرېښود چې خوشي پکې وکړي؟ دې مجرمانو خو د هغوی اخترونه هم ماتم کړل.

آیا اسرائیلو کوم ناروغ ته پام وکړ؟، آیادوی روغتونونه ونه نړول، ناروغان، ډاکټران او نرساني یې ونه وژلې؟

آیادوی د کوچنیتوب خیال وکړ چې له خلکو غواړي ترڅو ددوي د کوچنیانو خیال وکړي؟. تاسې ته به یاد وي په وار، وار مې درته ویلي وو چې اسرائیل هغه ډول ندي څنگه چې تاسې انګېرئ، داڅو گیدې وو په مردارو به ګرځېده، د لېوه پوستکي یې ولید یا ورته چا ورکړ وایې غوست، له ځان سره یې د لېوه ثبت شوی غږ واخیست، نو خلکو پرې هم د لېوه گمان وکړ، خلکو هم بې تپوسه ومنل او ددوی هم پر ځان باور راغی.

خلکو انګېرله چې داسرائیلو استخبارات د نړۍ ترټولو قوي استخبارات دي، زمونږ ناسته ولاړه هر څه باندې پوه دي، تردې چې ځینو انګېرله (استغفرالله) چې زمونږ له زړونو هم خبر دي، همدغه اسرائیل وو چې په رمضان کې پرې هجوم وروړل شو استخباراتو یې هیڅ توان ونه موند چې زمونږ د لښکرو پل مالوم او یا یې کوم څرک ولگوي.

الله -جل جلاله- دې مشرانو ته هم ډېر خیر ورکړي چې له (۹۶۷) جگړې نه یې د راز پټ ساتل زده کړي وو بلکې د رسول الله صلی الله علیه وسلم له مبارک سیرت نه یې زده کړي وو چې څنگه یې د مکې د فتح په ورځ د خپل لس زره کسيز لښکر تحرکات پټ وساتل چې په عربي جزیره کې هغه مهال تر ټولو ستر لښکر وو، پدې کې د هرې قبیلې کسان وو خو پردې سربېره یې ټولې هغه لارې وتړلې چې قریشو ته ترې خبر رسېده.

د بدر برېمنې معرکې نه وروسته ماتې خوړل، ولو که د رسول الله صلی الله علیه وسلم او مشرانو اصحابو ټینګ پاتې کېدلو ماته په بري بدله کړه خو دا ددې لپاره چې جنګ نوبتي دی، وخت د څرخ په څېر دی، نړۍ شپه او ورځ ده (بدلېږي رابدلېږي)، ځمکه په نېغه ختل او ښکته کوزېدل دی، لیکن اعتبار پای ته دی، ټولې چارې په اختتام پورې تړلې دي، نو ان شاء الله راتلونکې زموږ دی، د دین اسلام دی، ترڅو چې موږ په اسلام ټینګ یو بری زموږ دی.

په رمضان کې چې موږ څه وکړل خورا حیرانوونکي وو، تاسې فکر وکړئ د شګو یوه همواره غونډۍ چې شل متره ارتفاع ولري که تاته یې د ختلو دنده درکړل شي نو په ختلو به یې سترې شې، په تېره بیا چې کله یې پر سر چاپېره کسان ناست وي تا په کاهو ولي او له ختلو دې بندوي، په تېره بیا چې د کاهو پرځای مرمۍ او بارود وي او په تېره بیا چې د شګو ددې ډیري پرځای سخت کاهي او کلک سیمنټ وي، په هغې کې ټانکونه او توپونه نصب وي، څنگه د مصر پوځ له منځه یوړل؟!، تر ټولو غښتلې عصري او دفاعي کرښه چې (۲۸۳) ملیونه ډالر لګښت پرې راغلی وو دوی پرې په خورا پخوانۍ او ضعیفې وسیله باندې ورته شول (۱)، د لرګي په زینه باندې چې بیه یې درې ډالره وه دا حیرانوونکې پېښه څنگه وشوه؟!... په ایمان او ځیرکتیا سره چې پلان، وسله او راز پټول ورسره مل وو، دا ټول شیان اړین وو خو دا هر څه لکه د بدن غړي او ایمان یې روح وو، په (۹۶۷) جگړه کې موږ دا هرڅه درلودل خو روح پکې نه وو خو اوس ورسره روح هم ملګری شو، دا خورا حیرانوونکي پروازونه وو، شاید دا د هغه پروازونو په څېر وو چې د وروستنۍ جگړې په جریان کې د (نورماندي) په ساحل ښکته شول، بلکې له هغې هم خورا حیرانوونکي وو، زه گمان

^۱د مصر ځواکونو د شپږ ساعته پرلپسې جگړې وروسته د(بارلو) په نامه دفاعي کرښه چې (۷) متره پلنوالی یې درلود ونړوله او سیناء دښتې ته ننوتل. (ژباړن)

کوم چې په (۱۹۷۳) د اکتوبر په شپږمه د مصریانو پروازونه به د نظامي تاکتیکونو په تاریخ کې ولیکل شي چې حربي ښوونځي کې به لوستل کېږي.

په (سیناء) او (ګولان) کې زمونږ د پوځونو حیرانوونکو کارنامو ته نړۍ ګوته په غاښ پاتې وه، دوی باید په رمضان جگړه کې زمونږ له بریا نه بلکې په (۴۸) او (۶۷) جگړو کې زمونږ له ماتې حیران شوي وای، عادتاً د تعجب وړ خو دا وي چې یو کار له داسې چا نه صادر شي چې وړتیا یې نلري لکه د حاتم طائي زوی چې سخاوتمند وي څوک یې ناشنا نه بولي ځکه زوی دپلار نمونه وي، حیرانتیا هلته پیدا کېږي چې د حاتم طائي زوی بخل وکړي.

د تعجب وړ خو داوه چې یهود بریالي شول هاغه یهود چې بې وزلي او رسوایي یې په برخه وه، نه دا چې د فاتحو سوبمندو اولادې بری وموند چې پلرونو یې ختیځ او لوېدیځ فتح کړي وو، هاغه چې د نړۍ رهبران او ښوونکي وو، سربېره پردې چې په (۱۹۴۸) او (۱۹۶۷) دواړو جگړو کې نه مونږ برلاسي شو او نه یهود بریا ته ورسېدل، په ناپامۍ سره مونږ کې د یهودو خویونه راغلل، اختلاف، بې زړه توب، راز افشاء کول، پلان نه درلودل او ددښمن مشورو ته غوږ نیول.

له کله نه چې دا حرکت پیل شوی اسرائیل خورا ذلیل شوي، کوچنيان په کانو له داسې چا سره جنگېږي چې په پرمختللو او تخریبوونکو وسلو سمبال دي، دوی انګېرله چې دا به لنډ مهاله خوځښت وي لږ وخت به دوام کوي او بیا به سوړ شي، یوه یا دوه ورځې به اوږد شي، خود تمې خلاف په یوې پسې بلې میاشتې ته اوږد شو، میاشتې تېرېدې خو ددې حرکت ځواک په ډېرېدو وو، داځکه چې دا حرکت یوازې وطني، قومي، د خاورې د راستنولو او اشغال له منځه وړلو لپاره نه دی، دا ټول هغه اهداف دي چې د نړۍ ملتونه پکې شریک دي، بلکې دا جهاد دی، په هغه مانا باندې چې اسلام راپېژندلی دی، یوازې دالله - جل جلاله - لپاره خپل سر قربانول او یوازې له هغه څخه د بدلې تمه کول، داسې جهاد چې څوک پکې بریا خپله کړي؛ نو هیلې یې پوره او خپلو اهدافو ته رسېږي، او څوک چې شهید شي نو د ټولې دنیا نه ستره بدله چې د الله رضا او جنت دی ترلاسه کوي.

الله -جل جلاله- چې څنگه دې حرکت ته دوام او ځواک وښه د افغانستان جهاد ته یې هم وښه؛ ځکه دواړه مقاومتونه د دنیوي اهدافو څخه خالي د الله د خوښۍ لپاره پیل شوي وو، او کوم څه چې دالله -جل جلاله- د خوښۍ لپاره وي هغه دوام مومي.

الله -جل جلاله- دې پر شاه عبدالعزيز- چې ژوره پوهه او په چارو کې یې عمیق نظر درلود- ورحمېږي: کله چې فلسطین ته د تګ او جګړې لپاره عربي اووه دولتونه چمتو شول نو د نوموړي نظر دا وو چې مونږ باید فلسطینیانو سره د وسلې او پېسو مرسته وکړو او له یهودو سره جګړې ته یې پرېږدو، خو د نوموړي نظر اوس سم ثابت شو.

دا بې چاره ګان یوازې د ځمکې کاني او خپل لاسونه په واک کې لري، که له دوی سره د یهودانو په څېر، یا د هغې نیمه، یا د هغې څلورمه برخه او یا هم لسمه برخه وسله وای نو آیا یهودان به په فلسطین کې تراوسه پاتې وای؟

یو بل زیرک او ژورلید عربي انسان هم په (۱۹۳۱م) کال کې د حقوقو په پوهنځي کې زمونږ استاد وو چې بیا مسلمان ومړ، کله چې نوموړی په (۱۹۴۷) کې د امنیت شورا رئیس وو او دا مشهوره خبره یې وکړه: (د فلسطین قضیه د امنیت شورا په ورقو کې نه بلکې د فلسطین په خاوره حلېږي). تاسې خو وینئ چې مونږ د هېواد په کانو، د خپلو اولادونو پر متو نږدې ده چې له خپلې خاورې سېي وشړو.

تاسې چې یې د (کانو پوځ) نوموئ تراوسه له زوره ندی پرېوتی، ټینگ ولاړ دی، خپل سرونه یې قربان کړل (د سر قرباني ترټولو ستره قرباني ده)، دوی کړۍ ورځ په خپل ځای ثابت ولاړ دي دوی هیڅ ملامت ندي، لیکن مونږ مسلمانان چې الله -جل جلاله- راباندې ددوي اخوت فرض کړی، پر مونږ یې ددوی کومک لازم گرځولی مونږ ملامت نه یو؟

آیا مونږ دوی ځانته پرېږدو چې دکانو پر مټ له ټانکونو، توپونو، ټوپکو، اوبنکې بهوونکي گازونو او ددې سترو سترو مشکلاتو مقابله وکړي، آیا مونږ ته به اسماني شریعت، پوځي آدابو او د غیرت په قواعدو کې دا بس وي چې حالات یې په تلویزیون وڅارو، په رادیوګانو کې یې واورو، ورته حیران شو او چکچکې وکړو؟

يو پټ غلی احساس دی چې آرام مې نه پرېږدي
 په اور مې سوځوي لکه چې خام مې نه پرېږدي
 جرأت مې زیاتوي دومره په ځان یمه پوه شوی
 غافل له خپله حقه او غلام مې نه پرېږدي

د بري په اسبابو کې يو پوځ دی او بل وسله ده، نو په څه کې ترې مونږ کم يو؟ آيا شمېر مو کم دی، چمتووالی مو کم ده او که پوهه؟ که شمېر شي نو مونږ، مسلمانان خو زر مليونه يو. يهودان څومره دي؟ که په چمتووالي شي نو له ټولو مسلمانانو سره چې څومره امکانات دي له يهودو په څوچنده ډېر دي، که په پوهه شي نو په مسلمانانو کې دومره پوهان دي چې له ټول يهودي قوم نه ډېر يا ددوی په شمېر دي نو څنگه پر مونږ برلاسي شول؟ څنگه يې له مونږ نه لومړنۍ قبله او د خپل نبي د سپېڅلي سفر کور واخيست؟ دوی خو (لومړی) خپله پر مونږ ندي برلاسي شوي او نه دوی دومره ځواک لري چې پر مونږ برلاسي يا زمونږ برابر ودرېږي، ليکن دوی د هغه چا پر مټ برلاسي شو چې زمونږ په خلاف يې له دوی سره کومک وکړ، پوځي، مالي او د وسلې مرسته يې ورسره وکړه، وسله خو د لوېديځ (د امريکا) وه، خلک د ختيځ (د بولونيا او روسيه) وو، دوی په خپل منځو کې اختلاف درلود خو چې داسلام سره د دښمنۍ نوبت راغی نو يو صف او زمونږ په مقابل کې يو ځواک شول، کله چې دا باغي او سرکشه دولت جوړ شو چې دوی يې د اسرائيلو دولت نوموي نو امريکايان او روسان يې په رسميت پېژندلو کې له يو بل څخه وړاندې کېدل او د زيربډو مبارکي يې ورته ويله.

(دويم) داچې دوی په خپل ځواک نه بلکې زمونږ د خپل ضعف، اختلاف او ځانځانۍ نه پر مونږ برلاسي شول، کله چې اولادونه څه گناه او تېروتنه وکړي نو پلار يې ادب ورکوي، (بلا تشبيه) الله - جل جلاله - هم خپل مؤمن بندگان په ځينو ناخوالو له دې امله اخته کوي چې ورته راوگرځي، په فقر، ډار، اقتصادي او بشري ستونزو باندې دوی ازمایي، کله چې دوی بد او له سمې لارې واوړي نو بيداروي يې ترڅو نېک او په سمه لار شي، مونږ هم بد او له سمې لارې واوښتو، الله - جل جلاله - راته امر کړی وو چې په دين ټينگ پاتې شو، د هغه رسی کلکه ونيسو، يو جسم وگرځو

چې یو احساس ولري، خواخوږي او عاطفه مو د خپلو ورونو لپاره وي، سخت دریځي او قهر په دښمنانو ولرو، خو مونږ څه وکړل؟ آیا مونږ یې امر ومانه؟ که له لارې یې واوښتو، خپل حق دین مو د دښمن باطل دین لپاره پرېښود، مونږ اختلاف وکړ او ډلې ډلې شو، مونږ شدت اوسختي په خپلو ورونو وکړه، د دښمن پر وړاندې نرم او ضعیف شو، له همدې امله الله-جل جلاله- سزا راکړه چې یوې بودی مېرمن (۱) مونږ تهديد کړو او قوم یې چې ذلیل ترین امت دی له مونږ نه زمونږ د نبی د سپېڅلي سفر کور واخیسته، بلې هو! مونږ ته الله-جل جلاله- د ذلیل ترین امت په لاس سزا راکړه لکه څنگه چې یې زورورو ته په خورا ضعیف مخلوق عقوبت ورکړ، پداسې حیوان چې نه لیدل کېده، او ټوله لویی یې ورته لمنځه یوړه، او یوه بله مېرمن یې وټاکله چې زمونږ په نوي زره بندیانو لکه د صحرا په زمريانو یې لاس کېښود، مونږ سربېره پردې چې اووه سوه ملیونه نفوس لرو خو بیا مو هم د هغوی د ازادېدو وس نه درلود.

درنو ورونو! دا جزا وه لکه نرم زړی پلار چې خپلو اولادونو ته جزا ورکوي.

آیا دا حالت به تل وي؟ هیڅکله هم نه، زه په پوره ډاډ سره وایم او دا یو واقعیت دی.

مونږ په مکتب کې لوستي وو چې کوم شی د طبیعي شیانو مخالف راشي هیڅکله تل نه پاتې کېږي نو آیا تاسې دا طبیعي امر بولی چې پر باطل ولاړ یو کوچنی دولت چې زمکه یې غصب او استوګن یې ترې شړلي دي، که له پوځیانو ډک یو معسکر هم وګرځي، که د غښتلو برجونو یوه کلا هم وګرځي، که استوګن یې دوه درې ملیونو ته هم ورسېږي چې لا تراوسه ندي رسېدلي (۲)، آیا شونې ده چې دداسې یو سمندر په مینځ کې ژوند وکړي چې د زمکې دریمې برخې ته پراخه وي، زر ملیونه خلک پکې وي چې ټول یې دښمنان وي او دا دښمني هم ورسره ددوی له زور زیاتي له امله لري نه دا چې بد یې ګڼي او یا پرې تېری کوي، که دوی لس، شل، او یا ایا کاله ژوند وکړي نو آیا تل به دلته پاتې وي؟ او یا، ایا کاله د امتونو په عمرونو کې کوم ارزښت لري؟ پرتګالي استعمار خو په منګولیا او موزنېک کې پنځه سوه کاله پاتې شو آیا پرتګالي استعمار په منګولیا او موزنېک کې دوام وکړ؟، د فولیند هیواد څو وارې تجزیه شو ګاونډیانو یې تجزیه شوې برخې وویشلې خو بېرته یو هیواد وګرځېد، په شام باندې هم داسې چا چپاو وروړی وو چې له یهودو یې شمېر

^۱- کولدا مائیر د اسرائیلو لومړی وزیر (ژباړن)

^۲- دا د هاغه مهال ارقام دي، اوس ددوی شمېر اووه ملیونه دي (ژباړن).

خورا ډېر وو (۱)، غښتلی پوځ او ښه امکانات یې هم درلودل، تر یو وخته پورې یې دولتونه هم درلودل خو دا دولتونه بېرته ونړېدل او د شام زمکه بېرته خپلو څښتنانو لاسته ورغله، آیا بیت المقدس نږدې یوه پېړۍ د صلیبیانو په واک کې نه وو آیا په قدس باندې ددوي واک د تل لپاره پاتې شو؟.

دا چې مادي ځواک خورا اړین دی او الله -جل جلاله- هم مونږ ته امر کړی دی ترڅو اسباب یې برابر کړو فرمایي چې: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾ او تاسې تر خپلې وسې ډېر زیات طاقت دهغوی د مقابلي لپاره چمتو کړئ. (۲)

دلته د (قوه) لفظ نکره راغلې ده چې هر ډول قوت ته شامل دی هغه که اوس وجود لري او که به راپدېکېږي، مونږ هر هغه څه چمتو کوو چې توان یې لرو او کوم څه ته چې د رسېدو وس لرو، لیکن بری پدې پورې ندی تړل شوی او نه به حتماً پدې راځي، الله -جل جلاله- مونږ ته ویلي دي چې دا محض د ډارولو لپاره دي ﴿تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ﴾ ترڅو چې په دې وسیله د الله -جل جلاله- پر دښمنانو او خپلو دښمنانو هیبت راولی. (۳)

﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ او مرسته خو یوازې دهماغه الله -جل جلاله- له لورې کېږي. (۴)
دا زیری او ډاډ دی: ﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ دا خبره الله د دې لپاره درته کړې ده چې تاسې خوشاله شئ او ستاسې زړونه پرې ډاډه شي، برلاسي او مرسته هر څه د الله لخوا دي. (۵)

^۱-د صلیبي جگړو پر مهال چې صلیبي لښکرو شام ونيو او دولتونه یې پکې جوړ کړل.

^۲- (سوره انفال: ۶۰)

^۳- (سوره انفال: ۶۰)

^۴- (سوره انفال: ۱۰)

^۵- (سوره آل عمران: ۱۲۶)

﴿كَمْ مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فَتْنَهُ كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ ډېر ځلې الله -جل جلاله- دهغې ډلې مرسته کوي چې شمېر يې کم او د پام وړ وسله هم نلري ډېر ځله داسې شويدي چې يو وړوکی ټولی د الله -جل جلاله- په امر پر يوې لويې ډلې برلاسی شوی دی. (۱)

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ﴾ له دې نه مخکې د بدر په جگړه کې الله -جل جلاله- له تاسې سره مرسته کړې وه په داسې حال کې چې په هغه وخت کې تاسې ډېر زيات کمزوري وئ. (۲)

﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا﴾ او د حنين د غزا په ورځ (به تاسې د هغه ملاتړ ليدلی وي) په دې ورځ تاسې دخپل شمېر په زياتوالي غره وئ خو هغه ستاسې هيڅ په کار رانغی. (۳)

د بري لپاره ترټولو غښتلې وسله ايمان دی، تردې چې په باطلو معبودانو باندې ايمان هم خپل خښتن ته لنډمهاله بري ورکوي لکه د ويتنام خلکو چې د نړۍ په ستر ځواک (امريکا) باندې بري وموند، په تېره بيا چې ايمان حق وي، په الله -جل جلاله-، ملايکو، کتابونو او رسولانو باندې ايمان وي نو بيا خو ورسره کامل بري مل وي او دليل يې روسيه او افغانستان دی، د جسم په دننه کې يو شی دی چې (پټ ځواک) نومېږي، دا ځواک په سختۍ، اضطرابي حالت او د ناهيلۍ پر وخت څرگندېږي، پيشو چې کله ناهيلې شي نو په لېوه هم بريد کوي، بلکې چرکه هم چې کله دخپلو بچيو ساتنه کوي نو په چيچونکي سپي جرأت کوي، يو تن چې خپل کور ته سترې ستومانه او وري راستون شي يوازې د چوکۍ په لټه کې وي چې ځان ورواچوي خو چې په کور کې بل شوی اور وويني او يا کوچنيان په خطر کې وگوري نو سترېا او لوړه يې له ياده وځي او خپل ټول ځواک په کار اچوي، دا ځواک له کومه شو؟ دا هماغه (پټ ځواک) دی، هغه تن چې د سل متره منډې وهلو وس نلري که يو لېوه او يا وسله وال دښمن ورپسې شي نو نيم ساعت هم منډه وهي، د ايمان پر مټ دا پټ ځواک څرگندېږي لدې امله په تمامه مانا عزت د الله، رسول او مؤمنانو لپاره دی.

★★★

^۱ - (سوره بقره: ۲۴۹)

^۲ - (سوره ال عمران: ۱۲۳)

^۳ - (سوره توبه: ۲۵)

هغه خبرونه چې مونږ یې د افغانستان د مجاهدینو په هکله اورو، او فلسطین کې چې کوچنیانو د تشو کانو پر مټ څه وکړل ددې غوره بېلګې دي.

یو غل چې وسله هم په لاس لري او ویده کېدل غواړي خو له ډېرې ویرې به هیڅکله ونشي کولای چې خوب ته تن کېږدي، نو یهود به څنگه په امن او ډاډ سره په فلسطین کې واوسېږي پداسې حال کې چې مونږ ورته په کمین کې ناست یو؟، کله چې په مونږ کې نوی ماشوم وزیرېږي نو د مور له شیدو سره سم ورته تلقین ورکړو چې ددوي سره جنگ ته چمتو شي او خپله خاوره له دې پليتی نه پاکه کړي.

مونږ له یهودو په شمېر کې خورا ډېر یو، له مونږ سره دومره علم او پوهه ده چې ددوی په څېر امکانات برابرولی شو، که له مونږ سره ددوی په څېر امکانات هم نه وي نو بیا هم له مونږ سره هغه څه دي چې له دوی سره نشته له مونږ سره حق دی چې ایمان پرې لرو او پر وړاندې یې درېږو، له دوی سره یوازې باطل دی، په فلسطین کې ددوي حق له کومه شو؟ نه دوی او نه یې پلرونه دلته استوګن وو، نه یې کومې اړیکې ورسره شته، نه یې دین سره یو دی، نه یې ژبه یوه ده، نه ورسره دوستي لري او نه یې خیر غواړي.

مونږ سره لدې وړاندې الله -جل جلاله- ژمنه کړې ده چې بری ستاسې په برخه دی، آیا د (بلفور) ژمنه به دوی ته کومه ګټه ورکړي پداسې حال کې چې د فلسطین زمکه ورکړه چې نه یې خپله واک درلود او نه یې د استوګنو وکالت کاوه، د (بلفور) ژمنه به د الله -جل جلاله- د ژمنې پر وړاندې کوم ارزښت ولري؟ ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقُّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ﴾ او کله چې فیصله وکړای شي نو شیطان به ووايي: حقیقت دادی چې الله -جل جلاله- له تاسې سره کومې ژمنې کړې وې هغه ټولې ریښتینې وې او ما چې له تاسې سره څومره ژمنې وکړې له هغو نه مې یوه هم درسره پوره نکره. (۱)

پدې اسلامي خاوره داسې وخت هم راغلی وو چې له اوسنۍ وضعې پکې ډېر اختلافونه، ضعف او ځان ځاني حاکمه وه، د صلیبي جګړو پر مهال، کله چې په سوريه کې د ښارونو د شمېر په اندازه دولتونه وو، د ګډوډۍ وضعه قائم وه، (حماة) ته نږدې په (شیزر) کې یو دولت وو، (دیرالزور صلخد) سیمه کې بل دولت وو، دسمندر غاړه ټوله د صلیبیانو په واک کې وه لومړی عمادالدین

^۱ - (سوره ابراهیم: ۲۲)

ورپسې نورالدين او ورپسې صلاح الدين راپورته شول، د اسلام بيرغ يې رپاند کړ او د محمدصلي الله عليه وسلم په توره يې دوی تس نس کړل تردې چې ځان ځاني په يووالي، ضعف په قوت او ماته په بري بدله شوه او اسلام په هر وخت او ځای کې داسې کوي.

★★★

زمونږ جگړه خو له يهودو سره نده، يهود څه وخت د جگړې جوگه شول؟ آيا هغه وخت چې دوی ته خپل رسول (موسی عليه السلام) وويل: وجنگيرئ، دوی وويل: ته او ستا رب دې لار شي او وجنگيرئ، او که هغه وخت چې دوی يې فتحې ته راوبلل الله -جل جلاله- ورته اسباب چمتو او دروازه هم پرانيستې وه خودوی لکه د ډارېدلو مېرو په څېر ولرېدل او ويې ويل: ﴿قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَدْخُلُهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ﴾ هلته خو ډېر زورور خلک اوسېږي، مونږ به هيڅکله هلته لار نشو ترڅو هغوی له هغه ځايه ونه وځي، هو! که هغوی ووتل نو مونږ د ورننوتلو لپاره چمتو يو. (۱)

دا ددوي مېړانې دي، دوی داسې څوک خوشبوي چې ددوي پرځای وجنگيرې، داسې څوک خوشبوي چې دښمن له کلا نه وباسي اودوی برېمن ورنوځي، ددوی حالاتو تغير ندی کړی، دوی د پخوا په څېر اوس هم بې زړه دي، دوی د نورو په وسله جنگېږي او د نورو په ځواک غوړې وهي.

د فلسطين قضيه به هيڅکله سره نشي؛ ځکه د هر مسلمان په زړه کې د عقيدې په حيث وجود لري، آيا تاسې اورېدلي يا لوستلي دي چې زرمليونه خلک دې په زړه کې يوه عقیده ولري او هغه دې مړه شي؟ خلک د عقيدې په لاره کې مري خو هيڅکله عقیده د انسان د ژوند له امله نده مړه شوې، دا د (لوېديځې غاړې) قضيه نده، ترڅو پورې به ورته دا نومونه اخلي؟ دا فلسطين دی، يهود غواړي چې د فلسطين نوم زمونږ له ياده وباسي نو تاسې ورسره پدې کې مرسته مه کوئ.

د فلسطين قضيه يوازې د فلسطينيانو او يوازې د عربانو نده، تاسې ورته په څه د عربو قضيه وايست په عربو کې خو داسې وگړي هم شته چې له دې نظر سره توافق نلري او نه اسلام دين ته معتقد دي، داسې څوک هم پکې شته چې له دښمن سره ولاړ دي نو ولې يې اسلامي قضيه نه بولئ؟ که

^۱ - (سوره مائده: ۲۲).

تاسې یې د الله -جل جلاله- په لار کې جهاد، د بیت المقدس او د مبارکې ځمکې دفاع وبولئ نو د ټولې اسلامي نړۍ د مرستې لاس به دراورېد شي، نو ولې دا لاسونه نه راخپلوئ چې د شریک دښمن پر وړاندې یو موټی شئ؟ .

الله -جل جلاله- فرمایي: ﴿إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ﴾ که تاسې د الله -جل جلاله- له دین سره مرسته وکړئ نو هغه به له تاسې سره مرسته وکړي. (۱)

نو مرسته د الله -جل جلاله- طاعت پورې تړلې ده کله چې مونږ له طاعت نه لرې شو مرسته هم ورکه شوه، کله چې مونږ لږه اندازه بېرته راوگرځېدو نو (۱۹۷۳م) په رمضان جگړه کې مرسته هم راغله.

مونږ نعرې وهلې (عظمتونه د عربو عظمتونه) خو د عربو عظمت هیڅ ګټه رانکړه؛ ځکه د عربو عظمت خو په سمه مانا هغه ورځ ژوندی شو چې محمد عربي وزیرېد، که محمد صلی الله علیه وسلم نه وای نو د عربو شعري قصیدو، د غمدان قصر او قبائلي جگړو به چېرته هم عظمت لاسته نه وای راوړی، نه به یې یاد تلپاتې وای او نه به یې هغه ارزښتونه لاسته راوړي وای چې روم، قسطنطنیه او د کسری مدائن پرې هم خبر نه وو، کله چې محمد صلی الله علیه وسلم له ځان سره اسلام راوړ نودوی یې د زمکې سرداران، ښوونکي او د بشریت غوره بېلګې وگرځولې، تردې چې کله د رمضان جگړه وه او مونږ هغه پخوانۍ خوږه نعره پورته کړه (الله اکبر) نو د بریا پر لار مو پلونه کېښودل.

کله به چې اسرائیلو پر مونږ تېری وکړ نو مونږ به د (امنیت شورا) ته پناه یوړه، لکه په مکتب کې چې یو کمزوری زده کونکی له زورور زده کونکي نه وهل وځوري نو مدیر ته ورشي چې: «فلاني ووهلم»، مدیر و هونکي زده کونکي ته ووايي چې: «بچیه دا ښه کار ندی ملګری دې مه ووه» خو په پټه ورته سترګک ووهي چې: مه ډارېره زه درسره یم هیڅ هم درته نشي ویلی. ته به وایې چې (امنیت شورا) ددې لپاره دایره شوې ده چې یوازې د اسرائیلو امنیت ټینګ کړي، او دا زده کونکی چې د مدیر نازولی دی، پر نورو یې غوره بولي او پام پرې کوي، نورو مشرانو زده کوونکو ته هم

۱ - (سوره محمد: ۷)

لاس اچوي او هغوی د مدیر له ویرې ورته څه نه وايي خو چې کله له حده تېر شي ، د هغوی سینه تنگه او د صبر کاسه یې ډکه شي نو بیا یې نیسي غوږونه یې باسي ، مخ یې شوکوي په لغتو او سوکانو یې وهي ورته وايي چې : څه اوس لاړ شه او شکایت وکړه .

★★★

له دې هرڅه وروسته زه یو گوښه سپری یم . د ځوانۍ ټول وخت مې په کور کې تېر کړ ، سروکار مې له کتابونو سره وو ، خو کله چې مې همت ځواب راکړ ، عزم مې کمزوری شو او د عمر په نوي یمو کلونو ورننوتم نو هرڅه راباندې درانده شول .

یو ځل په کال (۱۹۵۳م) په قدس کې اسلامي عام کانفرانس جوړ شوی وو ، د ټولې اسلامي نړۍ نماینده گانو پکې گډون کړی وو او ماته یې وخت راکړ چې د پیل خبرې وکړم ، ما په هغه خبرو کې وویل :

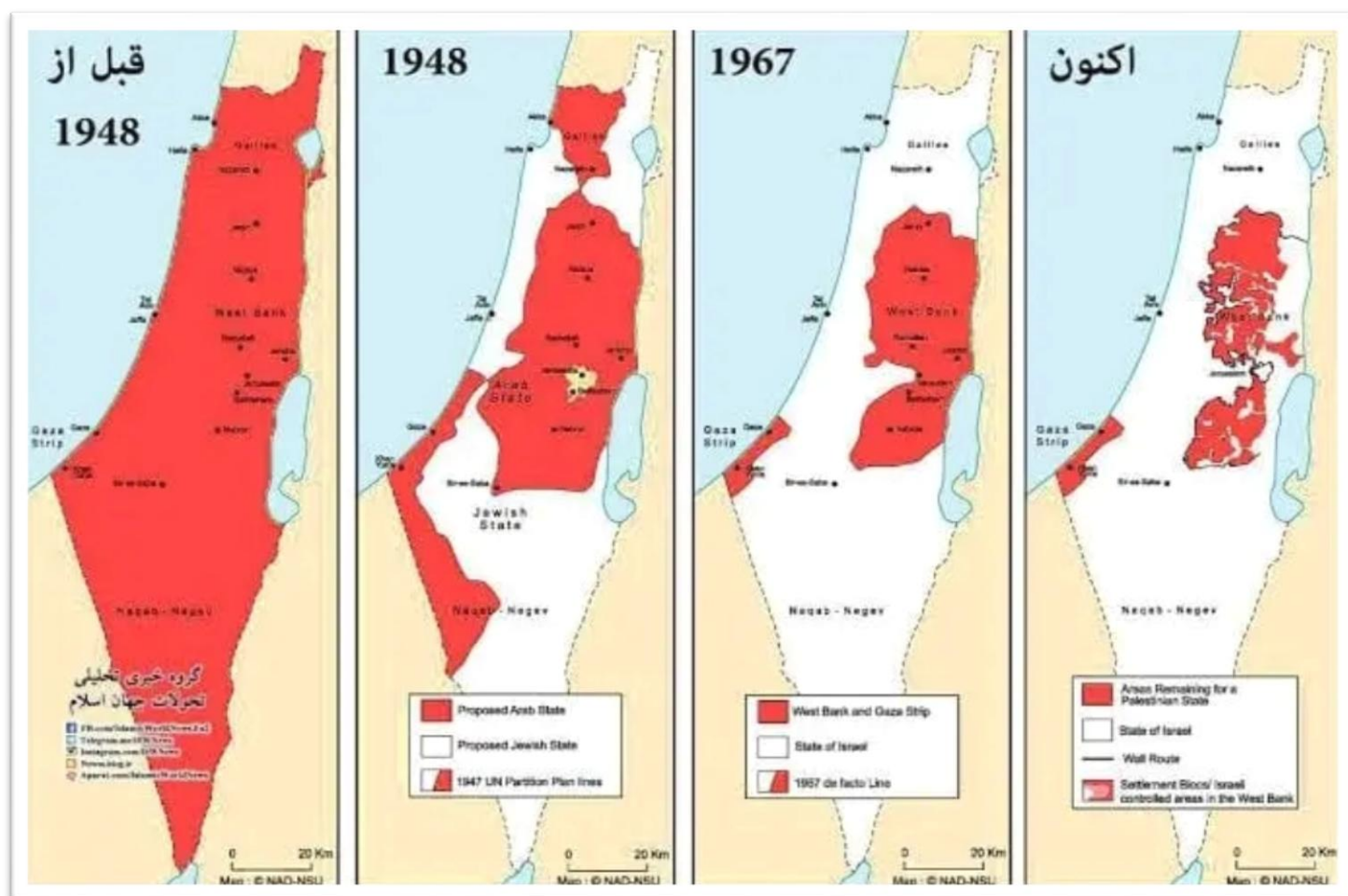
الله -جل جلاله- قران کریم نازل کړی او ساتنه یې په خپله غاړه اخیستې ده ، راتلونکی د اسلام دی او پدې کې کوم شک نشته ؛ ځکه چې د الله -جل جلاله- وعده حقه ده او هغه د خپلې وعدې خلاف نه کوي ، که مونږ خپل دین ته راوگرځېدو په جنگ او سوله کې مو د ژوند قانون جوړ کړ ؛ نو الله -جل جلاله- به زمونږ په لاسو مرسته وکړي بری به مو په برخه شي ، د دنیا او آخرت عزتونه به ترلاسه کړو ، او که داسې مو ونکړل نو په بدل کې به نور خلک راولي ، مرسته او بری به د هغوی په برخه شي ، مونږ به لکه د بې وزله یهودو په څېر-نه به د دین او نه به د دنیا شو- الله -جل جلاله- مو دې له داسې حالت نه وساتي .

پای

دامام ابویوسف عالي دارالعلوم بېزاکمالاتي جلال اباد

د فلسطین هېواد اصلي نقشه چې تل به زموږ په زړونو کې وي.

د وخت په تېرېدو د اسرائیلو اشغال شوې سیمې .
په انځورونو کې توره ساحه د فلسطین او سپینه ساحه د اسرائیلو د اشغال لاندې ده .

اخځلیکونه

۱. پال فنډلي. (۲۰۰۹م). اسرائیل کی دیده و دانسته فریب کاریان ، خپرندوی: مَلّی پبلی کیشنز، نوی دهلي-۲۰.
۲. د/ علی الطنطاوي، قصتنا مع اليهود
۳. م.إسماعیل عبد اللطیف الأشقر أ.مؤمن محمد غازي بسیسو(ذو الحجة/۱۴۲۴هـ- فروري/۲۰۰۴م). الاغتيالات الصهيونية ضد رموز الشعب الفلسطيني، خپرندوی: مكتبة الشاملة.
۴. محمد احسن بت. (۲۰۰۷م). جدید اسرائیل کی تاریخ ، خپرندوی: علی فرید پرنترز لاهور.
۵. مرتضي شیرودي. (بهار ۱۳۷۸ ...). فلسطین و صهیونیزم، خپرندوی: مرکز تحقیقات اسلامي سپاه.
۶. ورلډ فیکت بک

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library